

Ægteskabets Fornylse. Det bliver derhos at paase, at de Betingelser, der stilles ved § 1 Nr. 9, ere til Stede. Om den stedfundne Fornylse af Ægteskabet indføres det fornødne i Ægteskabsbogen, hvorved der i det hele vil være at gaa frem i Overensstemmelse med Reglerne i §§ 11—13.

Ville Personer, hvis Ægteskab er ophævet ved Skilsmisse, og af hvilke nogen af Parterne efter Skilsmissen har været i nyt Ægteskab, paa ny træde i ægteskabelig Forbindelse med hinanden, bliver saadan Forbindelse at betragte og behandle som nyt Ægteskab.

V.

Kirkelig Indvielse af Ægteskab.

§ 16.

Kirkelig Indvielse af Ægteskab, der er indgaaet for Øvrigheden, maa ikke foregaa, førend der foreligger lovgyldigt Bevis for, at Ægteskabet retsgyldig er indgaaet.

De fornødne Bestemmelser om kirkelig Indvielse af et saadant Ægteskab ved Folkekirkens Præster fastsættes ved kongelig Anordning.

§ 17.

Kirkelig Indvielse af et for Øvrigheden indgaaet Ægteskab mellem Personer, der høre til Folkekirken, kan foretages af den Præst i Folkekirken, som Ægteparret dertil maatte vælge, og som findes villig til at foretage Indvielsen.

§ 18.

Vedkommende Præst er berettiget til at foretage Indvielsen, saa snart det i § 11 omhandlede Vidnesbyrd er ham forelagt, uden videre Undersøgelse med Hensyn til Ægteskabsbetingelserne.

Forinden Indvielsen kan Tillysning efter en foreskreven Formular finde Sted een Gang fra Prædikestolen i den Kirke, hvor Indvielsen skal foregaa, dog at denne Tillysning altid skal undlades, naar de paagældende selv ikke ønske den.

§ 19.

Mener en Præst af religiøse Grunde ikke at kunne eller burde foretage den

kirkelige Akt, uden hvilken et retsgyldigt Ægteskab ikke kan indgaaes for en Præst, skal han, forinden han nægter at foretage samme, forelægge Biskoppen Sagen. Denne afgør da efter en Undersøgelse af samtlige Sagens Omstændigheder, om den kirkelige Indvielse overhovedet ikke bør finde Sted, eller om i alt Fald den paagældende Præst bør fritages for at foretage den. I sidste Tilfælde staar det Parterne frit for at henvende sig til en hvilken som helst anden Præst om Vielsens Foretagelse, uden at der hertil udkræves Bevilling.

§ 20.

Indtil Afløsning af Accidensofret finder Sted, have Præster og Kirkebetjente samme Krav paa Offer i Anledning af kirkelig Vielse og Indvielse af Ægteskab, som de hidtil have haft i Anledning af Vielsen. I det i § 20, sidste Punktum, nævnte Tilfælde ydes kun Offer til den Præst, som har foretaget Vielsen, og hans Kirkebetjent.

De Tab, som Præster og Kirkebetjente (herunder Organister) lide ved Nedgang i Offerindtægt paa Grund af det almindelige borgerlige Ægteskabs Indførelse, erstattes dem, for saa vidt Offer og Accidenser ikke ere afløste, af Kommunekassen. De nærmere Regler angaaende Erstatningernes Fastsættelse og Udredelse gives af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

§ 21.

Forordning angaaende Præsternes Embede med Hensyn til Ægteskab af 30. April 1824 §§ 1—17 og Lov om Ægteskabs Indgaaelse m. m. af 13. April 1851 §§ 1—9 ophæves.

Forpligtelsen til gejstlig Mægling mellem Ægtefæller i Tilfælde af Separation og Skilsmisse bortfalder, naar Ægteskabet ikke er indgaaet for en Præst, ej heller kirkelig indviet.

VI.

Straffebestemmelser. Lovens Træden i Kraft.

§ 22.

For Overtrædelser af foranstaaende Bestemmelser fra vedkommende Myndigheders eller Præsters Side anvendes, for